

der maa være ikke blot en Majoritet — thi denne kan jo bestaa af 52 eller 53 Medlemmer — men en Majoritet, som ikke kan forvandles til Minoritet, en stærk sammensluttet Majoritet, som ikke kan udsættes for at brikke eller gaa i Stykker. Endvidere maa man paa ingen Maade overse, hvorledes det andet Things Stilling er til denne Sag; thi hvormeget man end ser paa Folkethinget, naar man er i Folkethinget, saa maa man dog ikke glemme, at der ogsaa er et Landsthing til. Og endelig maa man til Syvende og Sidst — hvad der ogsaa er blevet udtalt i det Stykke, der blev oplæst — overordentlig meget tage Hensyn til, hvad der er den virkelige Mening omkring i Landet, og ikke blot til, hvorledes den træder frem i de enkelte Egne og paa de enkelte Steder, hvor det altid bliver saa vanskelig at kontrollere, om den retteirkelige Opfattelse af disse Spørgsmaal har været tilstede. Disse Møder omkring i Landet spille vel deres Rolle, men dette er ikke det Afgjørende. Der er Noget, som er langt mere Afgjørende, og det er det, man kalder Landets offentlige Mening, som bestaar af mange forskellige Faktorer — som ganske vist kan træde frem i enkelte Udtalelser paa enkelte Steder — og hvorfra de to væsentligste ere Folkethinget og Landsthinget. Det forekommer mig derfor, at naar der om det Spørgsmaal, der her foreligger, har saa at sige været Enstemmighed tilstede i Landsthinget, at Landsthinget med Enstemmighed har sluttet sig til Regjeringen, og der desuden har været en stor Minoritet derfor her i Thinget, saa turde det være et Spørgsmaal, om ikke det, som den offentlige Mening i Landet nærmest maa antages at være for, snarere maa være det, hvortil man med en stor Minoritet i det ene Thing har sluttet sig, og hvortil fremdeles det andet Thing med Enstemmighed og Regjeringen have sluttet sig; det vil, siger jeg, være et stort Spørgsmaal, om man da ikke her bør gjøre det Skridt, Regjeringen foreslaar, end gjøre et Skridt, der ikke blot vil have Regjeringen og dens Opfattelse, og ogsaa det andet Things Opfattelse, men fremdeles — thi dette lader sig ikke benegte — en betydelig Minoritet af dette Thing imod sig. Det kan jeg i alt Fald sige, at, hvis

man vilde paaftaa, at det, der havde Majoriteten for sig her, var Landets offentlige Mening, saa vilde dette være meget illusorisk, og at de, der vilde handle derefter, vilde bagefter komme til at fortryde, at de vare gaaede ind derpaa. Vi have jo ogsaa i mange andre Sager haft Majoriteter i Folkethinget, Majoriteter, som ere komne frem 1, 2, 3 Gange i Aarenes Løb, men som ikke have ført til det Allermindste; vi have bestandigt staaet ligeoverfor en stor Majoritet, men der er ikke kommet Noget ud deraf. Og hvorfor? fordi det, der saaledes havde vundet denne Majoritet her, ikke havde tilstrækkelig Stemning for sig paa andre Steder til at støtte og bære Sagen ud over de Vanskeligheder, som enhver Sag har, kan have og maa have. Hvorvidt det ærede Medlem, som han bemærkede, ikke har holdt paa Principet, men tvertimod har vist sig meget imødekommende; kan jeg ikke tale om, men imod mig har han virkelig ikke været imødekommende; jeg har ikke haft Leilighed til at føle denne Imødekommen saa stærkt, som maasse Andre have kunnet det, jeg har kun truffet, hvor jeg har haft den Glæde at træffe det ærede Medlem ligeoverfor mig, at han da altid har været paa det Rene med, at, hvad der kom fra Regjeringen, kunde han ikke gaa ind paa, han havde altid sit Gjet fuldfærdigt. Jeg har sandelig ikke mærket til nogen Imødekommen hos det ærede Medlem, hvorvidt mine Kolleger have været mere lykkelige end jeg, skal jeg ikke kunne sige, men jeg beklager, at jeg ikke har kunnet gjøre Regning paa Imødekommen fra hans Side, hvad mig angaar.

Berg: Jeg skal ikke gaa ind paa den Betragtning, som den meget ærede Minister fremsatte; det er Didsforerens Sag at imødegaa ham, forsaavidt han finder Anledning dertil. Jeg har kun bedt om Ordet for at komme til en klar Forstaelse af, hvad Anskuelse det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) egentlig har om denne vigtige Sag, vi her forhandle, idet jeg nemlig forudsætter, at han dels her i Salen og dels ogsaa udenfor har Udskillige, som dele hans Opfattelse. Jeg har nu ved, hvad jeg har